

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	7Cdo/103/2018
Identifikačné číslo spisu:	1217209611
Dátum vydania rozhodnutia:	21.05.2018
Meno a priezvisko:	JUDr. Elena Siebenstichová
Funkcia:	súdca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2018:1217209611.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky vo veci starostlivosti súdu o maloletého T. A., nar. XX. W. XXXX, zastúpeného kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava, so sídlom v Bratislave, Vázovova č. 7/A, dieťa rodičov: matky W. A., bývajúcej v N., C.W. Č.. XX, zastúpenej AK PG, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Vápenná č. 7 a otca T. A., bývajúceho v N., C. Č.. XX, o návrhu matky na nariadenie neodkladného opatrenia, vedenej na Okresnom súde Bratislava II pod sp. zn. 27 P 110/2017, o dovolaní matky proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 29. novembra 2017 sp. zn. 11 CoP 509/2017, 11 CoP 510/2017, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a .

Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Matka maloletého sa domáhala návrhom nariadenia neodkladného opatrenia, ktorým súd zaviaže otca maloletého T. A. platiť výživné vo výške 200,- € mesačne a nedoplatku na výživnom za obdobie od podania návrhu na rozvod manželstva do 20. apríla 2017 v sume 1 000,- €. Uvedený návrh podala v rámci konania o rozvod manželstva 24. apríla 2017, ktoré sa vedie na Okresnom súde Bratislava II pod sp. zn. 27 P 220/2016. Uznesením z 5. mája 2017 č. k. 27 P 220/2016-86 súd vylúčil tento návrh matky na nariadenie neodkladného opatrenia na samostatné konanie, ktoré sa vedie na tomto súde pod novým č. k. 27 P 110/2017.

2. Okresný súd Bratislava II (ďalej len „súd prvej inštancie“) uznesením z 10. mája 2017 č. k. 27 P 110/2017-13 v spojení s opravným uznesením č. k. 27 P 110/2017-32 z 25. júla 2017 neodkladným opatrením uložil otcovi maloletého povinnosť platiť výživné na maloletého T. v sume 80,- € mesačne k rukám matky počnúc doručením uznesenia a vo zvyšku návrh matky zamietol. Uznesením z 25. júla 2017 č. k. 27 P 110/2017-34 o trovách konania rozhodol tak, že matka nemá nárok na náhradu trov neodkladného opatrenia.

3. Krajský súd v Bratislave na odvolanie matky uznesením z 29. novembra 2017 sp. zn. 11 CoP 509/2017, 11 CoP 510/2017 rozhodol tak, že: I. uznesenie súdu prvej inštancie z 10. mája 2017 č.k. 27 P 110/2017-13 v spojení s opravným uznesením č. k. 27 P 110/2017-32 z 25. júla 2017 potvrdil, II. uznesenie súdu prvej inštancie z 25. júla 2017 č. k. 27 P 110/2017- 34 (o trovách neodkladného opatrenia) potvrdil, III. žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Na odôvodnenie rozhodnutia vo výroku 1/ odvolací súd poukázal na správne dôvody uznesenia súdu prvej inštancie, s ktorými sa stotožnil. Na zdôraznenie jeho správnosti poukázal všeobecne na predpoklady pre nariadenie neodkladného opatrenia, jeho funkcie a účel, ktorý plní. Odvolacie námietky matky, ktorá trvala na tom, že určenie výživného aj neodkladným opatrením má zohľadňovať nielen základné potreby dieťaťa, ale ostatné náklady na jeho podnety a zážitky a nárok na zročné výživné od podania návrhu na rozvod manželstva, nepovažoval za opodstatnené. Na základe uvedeného dospel k záveru zhodnému so závermi súdu prvej inštancie, že podmienky pre nariadenie neodkladného opatrenia v matkou požadovanom smere splnené neboli, pričom všetky námietky, ktoré uviedla v odvolaní, mohla uplatniť v konaní vo veci samej, pokiaľ by podala návrh na úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému na čas do rozvodu manželstva. Z uvedených dôvodov odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie v celom rozsahu potvrdil, t.j. v časti o určenie výživného a aj v zamietajúcej časti (§ 387 ods. 1 CSP).

4. Proti výroku I. uznesenia odvolacieho súdu, v časti v ktorej potvrdil uznesenie súdu prvej inštancie v zamietajúcej časti (t.j. ohľadom zročného výživného od podania návrhu na rozvod manželstva rodičov maloletého), podala matka dovolanie, prípustnosť ktorého odôvodnila § 421 ods. 1 písm. b/ CSP. Namietala správnosť záveru súdov oboch inštancií, že neodkladným opatrením nie je možné rozhodnúť o zročnom výživnom bez riadnej úpravy výkonu rodičovských práv. Poukázala na to, že medzi účastníkmi prebiehali súčasne viaceré konania. Okrem konania o rozvod manželstva (ktoré je vedené na Okresnom súde Bratislava II pod sp. zn. 27 P 220/2016), bolo jedným z konaní aj konanie vedené na tomto súde č. k. 59 P 1/2017 o nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým žiadala predbežné zverenie maloletého do svojej starostlivosti na čas do rozvodu, súd jej návrhu rozhodnutím z 11. januára 2017 vyhovel. Matka znášala všetky náklady spojené s výživou maloletého od času, kedy podala návrh na rozvod t.j. od 18. novembra 2016, otec neprispieval na výživu maloletého, preto požiadala o vydanie ďalšieho neodkladného opatrenia (t.j. predmetný návrh na nariadenie neodkladného opatrenia), ktorým žiadala otcovi uložiť povinnosť platiť mesačné výživné na maloletého vo výške 200,- € a zároveň priznať zročné výživné od podania návrhu na rozvod (poznámka dovolacieho súdu - tento návrh na nariadenie neodkladného opatrenia uznesením súdu prvej inštancie z 5. mája 2017 sp. zn. 27 P 220/2016 samostatné konanie z konania o rozvod manželstva, podaný 28. novembra 2016 a nie 18. novembra ako uvádza dovolateľka). Dovolateľka trvala na tom, že predpoklad na určenie zročného výživného bol splnený, nakoľko v konaní, ktoré sa viedlo na Okresnom súde Bratislava II pod sp. zn. 59 P 1/2017 o nariadenie neodkladného opatrenia, bol maloletý zverený do jej starostlivosti, toto rozhodnutie je rozhodnutím vo veci samej upravujúcim výkon rodičovských práv a povinností k maloletému v zmysle § 36 ods. 1 Zákona o rodine. Preto podľa jej názoru nie je potrebné pre priznanie zročného výživného na čas od podania návrhu na rozvod manželstva podávať nový návrh na úpravu rodičovských práv a povinností. Dovolateľka tiež namietala aj nedostatočné odôvodnenie rozhodnutia. Z uvedených dôvodov žiadala napadnuté uznesenie krajského súdu vo výroku 1/ zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

5. Otec maloletého ani kolízny opatrovník sa k dovolaniu matky nevyjadřili.

6. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „dovolací súd“) ako súd dovolací [(§ 35 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“)], po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania, v ktorého neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), zastúpený v súlade s § 429 ods. 1 CSP, bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 CSP), preskúmal vec a dospel k záveru, že dovolanie matky je potrebné odmietnuť, pretože smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné (§ 447 písm. c/ CSP). Na stručné odôvodnenie (§ 451 ods. 3 veta prvá CSP) dovolací súd uvádza nasledovné:

7. Dovolanie je v danom prípade podané vo veci starostlivosti súdu o maloletých, ktorá je upravená v Civilnom mimosporovom poriadku (ďalej len „CMP“). Vzájomný vzťah medzi CMP a CSP je

vymedzený v § 2 ods. 1 CMP, podľa ktorého „na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak“. CMP v § 76 a § 77 CMP obsahujúce niektoré ustanovenia o dovolaní, „neustanovujú inak“ pokiaľ ide o prípustnosť dovolania vo veciach starostlivosti súdu o maloletých; prípustnosť dovolania matky bolo preto potrebné posudzovať podľa ustanovení CSP, ktoré upravujú, kedy je dovolanie prípustné.

8. V zmysle § 419 CSP je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie prípustné, (len) ak to zákon pripúšťa. To znamená, že ak zákon výslovne neuvádza, že dovolanie je proti tomu-ktorému rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, nemožno také rozhodnutie (úspešne) napadnúť dovolaním. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v ustanoveniach § 420 a § 421 CSP.

9. V danom prípade matka uplatnila dovolací dôvod v zmysle § 421 ods. 1 písm. b/ CSP, podľa ktorého dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, záviselo od vyriešenia právnej otázky, ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená. Podľa § 421 ods. 2 CSP dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a/ až n/.

10. Podľa § 357 písm. d/ CSP odvolanie je prípustné proti uzneseniu súdu prvej inštancie o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia alebo zabezpečovacieho opatrenia.

11. V prejednávanej veci dovolateľka dovolaním napadla uznesenie odvolacieho súdu, ktorým odvolací súd rozhodol o jej odvolaní proti uzneseniu súdu prvej inštancie o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, prípustnosť ktorého odôvodnila ustanovením § 421 ods. 1 písm. b/ CSP s poukazom na § 432 CSP. Podľa § 421 ods. 2 CSP, ale dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a/ až n/ CSP, vrátane uznesenia o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia alebo zabezpečovacieho opatrenia (§ 357 písm. d/ CSP). Z uvedeného vyplýva, že dovolanie matky maloletého proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo rozhodnuté o neodkladnom opatrení nie je prípustné.

12. Vzhľadom na vyššie uvedené dovolací súd dovolanie matky maloletého ako procesne neprípustné odmietol podľa § 447 písm. c/ CSP.

13. O nároku na náhradu a o výške trov konania rozhoduje súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí (§ 58 CMP).

14. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.